

ר' - ۲۷

סירבו לרדת מן הפסוס

השליסטים היו מוכנים להשתטש בטעותם מבגדיהם ובתויה פצוץ, אבל הקיטים חזיות עילית של רד כאים (ופפעלי "ארקבי") ואטרילריית שדה – זו כבר היה יותר מרוי. פרש מלוכי לא יכלה עצמו ריבים, אסיה הקטנה, חיג'או, סודן וברקה, בין השנים 1250-1517 – משך יותר מ-250 שנה, המחבר עסק בתפקידו שבין אמצע המאה ה-14, מועד חוף עסוק רוכאים ותויה שדה שהיו מושאות בלבד מיטים שאינם מלוכים, או נמלוכים ממעם חברתי נטוך. הם הששו שיחיותם סאלם, שכן מצידות נסוק, יפה את הסדר חברתי מן היסוד.

נסוק החל החבל העותומי להתפרק סביב צוארט, ניסו כמה סולכניים מלוכים לבצע רפורמה נבאית: אלום העילית השלטת, במגנה הסיעתי שלם, געלן וההפקו למעזמה עולמית לפחות 400 שנים, עד פלאן מט העולם הראשונה.

עיקר מהקו של איילון אין בחומר היכולת של חברה להסתגל לשינויים חיצוניים, עד שהশמרנות והונשנות בבייאות אותה לדידי אונדרן וחורבן. העטור מבני, ירכבים גרגולים של הממלוכים, שנלו אט זבאמ לסייע נסוק בשוקם, הביאו את הממלוכים לבניין יוסטלים למזואו בו ענץ רב, שכן הוא פניה ספרותית קינה ומחנה.

רומ' רוד איילון הוא מוחון בעל שם עולמי, בן פס' ישראל ופרס רוטשילד, חבר ואקס' שהלאומנות הישראלית למדעים וחבר מאגר רות חסובות לחקר המורשת. מחקרו בספר זה הוא היסטורי, נטו, למקדונים. עם זאת, גם חובבים מת העולם הראשונה ומשנה,

שימוש בנשך חם עמד בסתריה לערכי חברת הפרשים הממלוכית. פרש מלוכי לא יבזה עצמו בירידה מהאוכף, ולא ילחם כשתתי רגליו על הקרקע

1495 בהיותו בן 14, ונרגצת שלוש שנים לאחר מכן כנישמה להקטם חזיה נדלה של דובאים מקבר העברים השחורים. גם כשוגינו מים עד נפש, לא יכולו אפילו הטולפניים ואחרוניים – אל עורי וסומאנו בא – לשנות את הרכב הצבע ואת תורת הלוויות שלו.

מעניין לציין כי הכהה הממלוכי היחיד שצוייד בנשך חם עמד בסתריה לכל ערבה של חברה זו.

הטולפני הממלוכית הייתה בראש ובראשונה תבר זה זכאיות של פרשימים, המשמש על כל הכריך בתקופה החז' המרכזי של עלייז סכבי החיים של הכת הממלוכית השלטת: הטיפול בסוסים גועים, השדי מש וגפן בסין ובודרנונו, וריזמן, הבנת קשותות וחצים, השימוש בהם – כל אלה היו מרכז והווים מסקוד וגאוותם של הפרשים הממלוכים. שימוש בנשך חם רודף ותוכית את תועלתו בשורה הקרה

אבק שריטה ונשך חם בפולטנות
הממלוכית

דוד אילון, הוצאת שחזור, עמ' 164, 48 שקלים

שאלן נוונפלד

ג רומ' רוד איילון הוא מוחון בעל שם עולמי, בן פס' ישראל ופרס רוטשילד, חבר ואקס' שהלאומנות הישראלית למדעים וחבר מאגר רות חסובות לחקר המורשת. מחקרו בספר זה הוא היסטורי, נטו, למקדונים. עם זאת, גם חובבים מהפניות הראשונה ומשנה,

הספר התרטטס לארסונה בשנת 1956 באנגליה (בדומה לשניה הופיעה ב-1978), ומאו הضر למחקרים קלטיים והיסטוריה צבאית. במשך שנים אנו נתקל בהפניות אליו נספרים רבים בהיסטוריה צבאית, אף שכחוב אותו ישראלי, לא כנה קה אסלאמי בעבורית ליהנות מטנו עד היום, ונתן להטעה ולשמה, והוא דאה עתה אוור בתרומות רdot, קלחה ומונגה של משה ינבר, וכל כלו רק 164 עמודים, כתובים בפסחות ומרתקת.

לא בכדי אומר על הספר בזיל לירל הארנה "אין זו רק עבודה מדעת מושיפה ביזיר, אלא גם אלר מת או רגונת אל ההיסטוריה". גם ההיסטוריה מרכיב זו קרפלר לא חכך ממנה שבחות ותיאר אסלאם, בסחרק מקסים על הקשר בין סכנולוגיה לבין אנטוס צבאי בתחום הפתאולוגי.

המחקר עוסק בתיאור ובירון בסירובה של הממלוכ

אל סינקלר וזה מוביל למסקנה לודית עד מיל אגן

נדע מתי אכן התחילו להשתמש בGLOSSAR. ועם הדין בשאלות אלו בספר והאיננו סיבה לזרמת נבות, שכן אילוח הוא גם מחברו (יחד עם פנחס שנעט) של המילון העברי-ערבי לשון העברית החדשה, שעליז מבוטסים לימודי העברית בישראל.

מניתוח המקורות מגע אליו למסגנה כי התאריך המוקדם ביותר לשימוש בתווים בסוליטנות הממלוכית היה סוף שנות ה-60 של התקאה ד-14, כ-40 שנה אחריו ופעולם באירופה, ויתכן אףלו לפני שהעותנמים החלו להשתמש בתווים האוקרי (וירוביה הראשון), לעד מת ואtan, והכנס לשימוש רק כ-125 שנה לאחר ופעולם באירופה והרצה אורי שהעותנמים התחילו להשתמש בו.

בקיאות רומה מונתה אילוח את השם "אלבנרכ אלראצאץ", הכנוי הממלוכי לרובה. אם חשבת כי השם מתייחס למוקד תגשך העיר ונזהה – אלבנרכיה בערבית – טעות בזיכם. *"הטנרכ רצאץ"* הוא קליע עופרת בערבית, והרובה נקרא על שם הקליע. ברכות השנים קוצר השם לבונראקוט.

עלית והפרשנים הממלוכיים סייברוה לסתות מערכתם, כוהן לרוביאות גניצת על הקרען, ובכך הביאה את קדרת האם היא יזאתה וופח ההיסטוריה הצבאית מלאה ורוגמות להתקאנות החשינה הדבאיות ולהפיקתה של תורת לחימה שותייה לעצם חברתי. בהקשר זה זכר שוכן ליד הארס, שמחוזו של אילוח הוא בחינת תחמושת לחשבון הדיסטורי שלו עם גנרטלים ואנגלים, חובבי הסוסים, שלא נתן להיל השורין את העדיתות הרואיה לו.

קדאים המתעניינים במבנה יפיקו ונאה מספר מעניין (אם כי פותח מופיע) העוסק באטיות תחlick ואימוץ של גשך ואוטומטי בתקפת שבין ומחזיות השניה של התקאה ד-19 לבני מלחמת העלים הראשונות, *The Social History of the Machine Gun*, מאט ג'ין אליס, בהוצאת אוניברסיטת ג'נס הופקיןס, 1975.

ומה אצלה נאחז לא כללה. פאו ומתריד היה זהיל להוס לקלבל ולהטמייע טכנולוגיות זנאות מודרניות. אך עד לשנות ה-70 הוא נאלץ להשתמש בGLOSSAR מיזון, שכן יצרני תגשך המודרני סירבו, מנימוקים פוליטיים, למכוור לנו את "המלה ואחרונה" במתום זה. זהיל, מזרו, לחץ ולוחץ גם היום לקבל את תגשך החדר שביותר, אך נאלץ להתמודד עם מגבלות תקציב הביצתן.

עם זאת, ניסו מלחמת יום כיפור מלמד שאפילו זהיל לא היה חף מהתעלמות ממערכות ניקיון מודרניות – סיליקט אודו – שאוביין הściילו להפעיל, ולנטיל בעורנות את חיל האודו, אותה ורוע שכנה הפליהה לעשות במלחמות ששת הימים. הרבים נכוו, אם כי במידה מחוות, באשר לטילים ניגר טנקים.

ה"*קסטרקציון החמייש*" (אלטבקה אלח'אמפה), שהורכב ממספרות חבורתיים נוחותים, נשלח על ידי הסולטן אלעורי לזרות ים סוף כדי להילחם שם בכוחות הפורטוגזים. ובכאי *הקסטרקציון החמייש* סייעו בכיבוש ערים רבות ואסטו שלל רב. אבל אףלו הפעולה של יחידה זו וורה התגנורות עת, והעיר לית הממלוכית טענה שיש בಹקמה משום כובחו כספים, וכי בעיטה קפץ חלהalla בתקציב הביצד חזק. אם בכלל ואת השלים העילית הממלוכית עם השימוש בזרבאים נוחותים בזירת ים סוף, היה וה רק משום שהוא עצמה סלהה מכל מה שאיננו קרב ישת, ומשמעות אין מקום לסוסים.

קזה של הסוליטנות הממלוכית בא עלייה ב-1517, עם תבוזת סומאן באיי לפני העותנמים, שהשיכלו לשלב את תגשך החם בזבאמ. יהודות העילית העוד תומניות כללו עד קדם לכך גורדים של קשתים רגליים, היינציגים, שהסבתם לTAGSHUCH THUMA היה קלה יותר.

איילון מתאר את התהיליכים ההיסטוריים בבחירות רות המאפשרת גם למי שאינו מוחרן לעקב אחריו טיעונו, אף שהטהירום והניתוחים מתתבכים על מקורות רבים שאינם בתחום השגתו של הקורא המצרי.

במחקר היסטורי שמכוסס על לימודי מקורות כתה בים נורעת חשיבותו רכה ליריעת השפה, ביחס לכשר מדובר בכל ניקיון ששמותיהם הם מקור חשוב לזיהוי המודע שבו וחול השימוש בהם. אך נדע ש"מודיע אלנפט" ו"מקחלת אלנפט" הם אמנים התותחים וראשונים המוכרים במקורות? ואיך נבחין ביןיהם לבין כל ניקיון שטלת חומרה בעירה (כגון אש יוונית) שאינם תותחים? ומצו בדיקת "ברוך" והטור במקורות (אבק הרסיפה, כידוע לכל ירושלים) מיא אם לא נבין את המונחים והמשמעות במרדיין, לא